

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21474/2024
10.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Желимир Џамбић, адвокат из ..., против туженог Привредног друштва за саобраћај, туризам и трговину „Ауто-мото савез Србије“ Београд, улица Митрополита Мраовића број 13, чији је пуномоћник Александар Будалић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 150/24 од 13.05.2024. године, у седници одржаној дана 10.12.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 150/24 од 13.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 150/24 од 13.05.2024. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Ужицу П 638/19 (15) од 04.09.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу исплати износ од 560.000,00 динара на име главног дуга са законском затезном каматом по Закону о затезној камати почев од 17.02.2004. године па до исплате и износ од 126.800,00 динара на име накнаде трошкова поступка по пресуди Основног суда у Ужицу П 881/10 од 14.10.2012. године са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе па до исплате. Ставом трећим изреке, није дозвољено проширење тужбе тужиоца ради накнаде штете на „Ауто-мото савез Србије“ Београд, ул. Рузвелтова број 18, као новог туженог. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка исплати износ од 73.668,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено, преко пуномоћника, изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20) Врховни суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити. У поступку по жалби другостепени суд није пропустио да примени, нити је неправилно применио одредбе процесног закона, што је било или могло бити од утицаја на законитост и правилност побијане пресуде.

Одлуком Уставног суда Републике Србије Уж 7764/2020 од 10.01.2024. године, ставом првим, усвојена је уставна жалба АА (овде тужиоца) и утврђено да је пресудом Основног суда у Ужицу П 638/19 (15) од 04.09.2019. године и пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4862/19 од 26.05.2020. године подносиоцу уставне жалбе повређено право на правично суђење зајемчено одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије. Ставом другим одлуке поништена је пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4862/19 од 26.05.2020. године и одређено да исти донесе нову одлуку по жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Ужицу П 638/19 (15) од 04.09.2019. године.

Одлучујући у поновном поступку о изјављеној жалби тужиоца, другостепени суд је правилно поступио примењујући одредбу члана 383. став 4. ЗПП када је заказао главну расправу, ради отклањања битних повреда одредаба парничног поступка начињених од стране првостепеног суда и правилног утврђења чињеничног стања, након чега је одлучио о жалби и захтевима странака, обзиром да је у истој парници првостепена пресуда већ једанпут била укинута.

Према утврђеном чињеничном стању на расправи пред другостепеним судом, тужилац је од Ауто-мото клуба Ужице, као комисионара, 02.09.1992. године купио предметно возило и ради регистрација, истог дана је осигурао код Осигурања и реосигурања Нови Сад ДД Нови Сад, Главна филијала Ужице са издатом полисом осигурања одговорности ималаца моторних возила број Тужилац је након куповине возило продао ББ, а ББ га је касније продао ВВ, након чега је возило одузето од ВВ јер је утврђено да је првобитна дозвола фалсификована, због чега је пресудом Другог општинског суда у Београду ХП П 8040/06 од 21.10.2008. године ББ - тужени обавезан да ВВ – тужиоцу, на име стицања без основа исплати износ од 560.000,00 динара са законском затезном каматом од 17.02.2004. године до исплате, као и да тужиоцу надокнади трошкове поступка у износу од 214.750,00 динара. Пресудом Основног суда у Ужицу П П 881/10 од 14.12.2012. године овде тужилац, као тужени у тој парници, обавезан је да ББ, тужиоцу у том предмету, на име накнаде штете исплати износ од 560.000,00 динара са законском затезном каматом од 17.02.2004. године до исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 126.800,00 динара. Тужилац постављеним тужбеним захтевом потражује наведене износе по пресуди Основног суда у Ужицу П П 881/10 од 14.12.2012. године, а тужбу је поднео против Привредног друштва за саобраћај, туризам и трговину „Ауто-мото савез Србије“

Београд улица Митрополита Мраовића број 13, сматрајући да је то привредно друштво правни следбеник Ауто-мото клуба Ужице од кога је тужилац купио предметно моторно возило, али је наведено привредно друштво – тужени у одговору на тужбу истакло приговор недостатка пасивне легитимације, указујући да оно није правни следбеник Ауто-мото клуба Ужице. Из регистра Привредног суда у Ужицу Фи 227/92, потврде Агенције за привредне регистре РС БУ 2592/2015 од 24.03.2015. године, одлуке о престанку рада Ауто-мото клуба Ужице у року од 90 дана, од 30.05.2005. године, потврде Агенције за привредне регистре РС БУ 5886/2014 од 22.07.2014. године и дописа Привредног суда у Ужицу Фи.Сл 9/2014 од 08.08.2014. године и јавно доступних података Агенције за привредне регистре, Апелациони суд је утврдио да су Привредно друштво за саобраћај, туризам и трговину „Ауто-мото савез Србије“ Београд, ул. Митрополита Мраовића бр. 13 и „Ауто-мото савез Србије“ Београд, улица Рузвелтова број 18 различити правни субјекти са различитим матичним бројем, седиштем, законским заступницима, ПД за саобраћај, туризам и трговину „Ауто-мото савез Србије“ Београд је друштво са ограниченом одговорношћу и има матични број ..., седиште на адреси Београд улица Митрополита Мраовића бр. 13, основано је 18.06.1993. године, док је „Ауто-мото савез Србије“ Београд удружење, има матични број ..., седиште на адреси Београд, улица Рузвелтова број 18, основано је 11.03.1992. године. У одлуци о престанку рада „Ауто-мото клуба“ Ужице од 30.05.2005. године наведено је да сва права, обавезе и одговорности као и непокретну и покретну имовину „Ауто-мото клуба“ Ужице са стањем на дан 31.12.2005. године преузима „Ауто-мото савез Србије“ Београд, што је званичан назив удружења „Ауто-мото савез Србије“ Београд, а није наведено да сва права, обавезе и одговорности, као и непокретну и покретну имовину „Ауто-мото клуба“ Ужице преузима Привредно друштво за саобраћај, туризам и трговину „Ауто-мото савез Србије“ Београд, нити да преузима „Ауто-мото савез Србије“ ДОО Београд, што је скраћено пословно име овог привредног друштва, због чега је правни следбеник „Ауто-мото клуба“ Ужице, Удружење „Ауто-мото савез Србије“ Београд по закључку другостепеног суда, јер ништа у поменутој одлуци „Ауто-мото клуба“ Ужице од 30.05.2005. године не указује да је правни следбеник тог клуба тужени у овој парници ПД за саобраћај, туризам и трговину „Ауто-мото савез Србије“ Београд. Права, обавезе и одговорности, као и непокретна и покретна имовина „Ауто-мото клуба“ Ужице прешли су на „Ауто-мото савез Србије“ Београд са стањем на дан 31.12.2005. године, у време када је ПД за саобраћај, туризам и трговину „Ауто-мото савез Србије“ Београд већ постојало као самостални привредни субјект.

На основу утврђеног чињеничног стања другостепени суд је закључио да тужено Привредно друштво за саобраћај, туризам и трговину „Ауто-мото савез Србије“ Београд није правни следбеник „Ауто-мото клуба“ Ужице, од кога је тужилац, као комисионара, купио предметно возило, тако да оно не може да одговара за евентуалне обавезе „Ауто-мото клуба“ Ужице на основу члана 148. став 2. Закона о облигационим односима, нити је на наведено привредно друштво прешла нека имовинска целина „Ауто-мото клуба“ Ужице, да би постојала одговорност за евентуалне обавезе „Ауто-мото клуба“ Ужице на основу члана 452. став 1. ЗОО, због чега је основан приговор недостатка пасивне легитимације истакнут од стране туженог, па је тужбени захтев тужиоца одбијен као неоснован.

По оцени Врховног суда, другостепени суд је на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, правилном применом материјалног права одбио тужбени захтев тужиоца као неоснован, а за своју одлуку дао је јасне и прихватљиве разлоге, на које упућује и овај суд.

Одредбом члана 199. став 1. ЗПП прописано је да тужилац може до закључења главне расправе да преиначи тужбу.

Одредбом члана 201. ЗПП прописано је да тужилац може све до закључења главне расправе да своју тужбу преиначи и тако што ће уместо првобитно туженог да тужи неко друго лице (став 1.). За преиначење тужбе у смислу става 1. овог члана, потребан је пристајак лица које треба да ступи у парницу на место туженог, а ако се тужени већ упусти у расправљање о главној ствари, потребан је и пристајак туженог. Из наведене одредбе произилази да је основни услов за субјективно преиначење тужбе да нови тужени да пристајак да ступа у парницу. Преиначење може бити учињено поднеском или на записнику рочишта за главну расправу који се доставља туженом у препису. У случају изјаве новог туженог да не пристаје да ступи у парницу као тужени, суд ће решењем одлучити да се преиначење не дозвољава.

Из списка предмета произилази да је тужилац на рочишту за главну расправу одржану пред првостепеним судом 04.09.2019. године након окончања доказног поступка, а пре закључења главне расправе, иако је до тада као тужени био означен ПД за саобраћај, туризам и трговину „Ауто-мото савез Србије“ Београд улица Митрополита Мраовића број 13 МБ ... Београд, предложио да суд усвоји тужбени захтев и обавезе туженог „Ауто-мото савез Србије“ Београд Рузвелтова 18 да тужиоцу исплати тражени новчани износ. Првостепени суд је пропустио да туженом који није био присутан на рочишту и новоозначеном туженом достави препис записника са тог рочишта јер је за преиначење тужбе у субјективном смислу (члан 201. став 1. ЗПП) сходно члану 201. став 2. ЗПП потребан пристајак и туженог и новоозначеног туженог, чиме је начинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, јер није применио одредбу члана 199. став 5. и одредбу члана 201. став 2. Закона о парничном поступку. Другостепени суд, одлучујући по жалби тужиоца применом члана 383. став 4. ЗПП је отклонио наведену битну повреду одредаба парничног поступка учињену од стране првостепеног суда, тражећи од новоозначеног туженог „Ауто-мото савез Србије“ Београд Рузвелтова 18, да се изјасни да ли пристаје да ступи у парницу, а исти је у писаном поднеску од 08.04.2024. године навео да не пристаје на проширење тужбе на њега као новог туженог. Због наведеног, а сходно одредби члана 199. став 2. и члана 201. став 2. ЗПП како се новоозначени тужени противио проширењу тужбе и није дао пристајак да ступи у парницу, другостепени суд је правилно одлучио као у ставу трећем изреке побијане пресуде (није дозволио проширење тужбе тужиоца на „Ауто-мото савез Србије“ Београд улица Рузвелтова број 18 као новог туженог) и поступак окончао само према странкама које су означене у спору од његовог покретања, јер је основни услов за субјективно преиначење тужбе да тужени да пристајак да ступи у парницу, због чега су ревизијски наводи тужиоца неосновани и без утицаја на другачије одлучивање овог суда.

Неосновани су и ревизијски наводи тужиоца да је захтевао да уколико тужбени захтев буде правноснажно одбијен према туженом означеном у тужби, да тужбени захтев буде усвојен према новоозначеном туженом на кога је тужба проширена на главној расправи пред првостепеним судом 04.09.2019. године.

Ово са разлога што тужилац на наведеном рочишту за главну расправу одржаном пред првостепеним судом дана 04.09.2019. године није проширио тужбу сходно члану 205. став 2. и члану 206. ЗПП, (за примену наведених чланова такође је потребан пристанак новоозначеног туженог, кога у конкретном случају нема) што је утврђено увидом у наведени записник, већ је тужилац предложио да суд тужбени захтев усвоји и обавезе туженог „Ауто-мото савез Србије“ Београд Рузвелтова 18 да тужиоцу исплати утужени новчани износ.

Осим наведеног, правни основ тужбеног захтева мора бити идентификован у првостепеном поступку на који се односи одредба члана 192. ЗПП, а другостепени суд у поступку по жалби мора да одлучи у свему у смислу одредбе члана 386. ЗПП (у вези са чланом 3. став 1. ЗПП) како је правилно и одлучио другостепени суд, јер је сходно члану 385. став 1. ЗПП искључена примена члана 199. став 1. и члана 200. став 1. ЗПП на расправи и у поступку пред другостепеним судом, што у конкретном случају значи да тужилац није имао право да у поступку пред другостепеним судом преиначи тужбу као што је то учинио писаним поднеском од 17.04.2024. године.

Из изнетих разлога неосновани су ревизијски наводи тужиоца о погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању и погрешној примени материјалног права од стране другостепеног суда.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка донета правилном применом одредаба члана 153, 154, 163. и 165. ЗПП.

Како се ни осталим ревизијским наводима не доводи у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања ни правилност примене материјалног права, Врховни суд је ревизију тужиоца одбио као неосновану и одлучио као у изреци применом члана 414. ЗПП.

**Председник већа-судија,
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**